

Panství Země

Vliv člověka na přírodu

Adrian Ebens

Panství Země

Vliv člověka na přírodu

Pro Franzisku

Vytištěno služebností



Maranathamedia.cz

7. března, 2018

Contents

Utečte do hor!	4
Vztah mezi člověkem a přírodou.....	5
Prokletí hříchu od prvopočátku	8
Vláda člověka nad Zemí	10
Ztracené panství	12
Satanova moc sílí skrze bezzákonost člověka	13
Příklad Egypta	15
Důležitost Soboty.....	19
Boží pečeť	21
Kristus nese prokletí Země.....	23
Bouře na jezeře	28
Čtení Bible v novém rámci	29

Utečte do hor!

Již od dětství znám ten příběh z 2. kapitoly knihy Daniel, který předpovídá kataklyzmatický konec tohoto světa. Vzestup čtyř světových říší, po němž následuje rozdělení deseti království a vzestup moci malinkého rohu, který čelí soudnímu přelíčení, nás nutí si uvědomovat blízkost onoho kamene, který tu sochu (obraz) rozdrťí a založí nebeské království. Témata nalezená v knize Matouš 24 na mě hluboce zapůsobila, když Ježíš odpovídá na otázku, “Jak bude znamení tvého příchodu a konce světa?”

Mt 24:7 Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech.

Vždy jsem měl v hlavě myšlenku o uprchnutí z větších měst do menších vesnic při přípravě na útěk do hor a uniknutí tak rozsudku smrti přijatému proti těm, kteří odmítají dodržovat zákon prosazující zachování neděle.

Pro Boží lid není nyní čas, aby si shromáždil poklady na tomto světě a srdcem na nich lpěl. Není daleko doba, kdy jako kdysi učedníci budeme donuceni hledat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako pro křesťany v Judstvu, bylo obležení Jeruzaléma římským vojskem signálem k útěku, tak pro nás bude výstrahou, když si USA přisvojí moc zákonitě vynucovat svěcení papežské soboty. Pak bude čas, abychom opustili velká města a byli připraveni opustit také menší města, abychom v ústraní a odloučenosti hor hledali domov. Také již dnes bychom neměli hledat nákladné byty, ale připravovat se na lepší, nebeskou vlast. Místo toho, abychom vydávali peněžní prostředky na ukojení vlastního já, měli bychom uvažovat, jak je hospodárně upotřebit.-- Svědectví, svazek 5, str. 464, 465.

Božím lidu je poskytnuto časové období, které sahá k oněm konečným událostem, aby se začali podobat Ježíši a obdrželi Boží pečeť. Co jim dává čas tohle udělat, jsou tamti drazí andělé, kteří zadržují větry sváru.

Zj 7:1-3 Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. (2) A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečeti dlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na

ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: (3) „Neškodte zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha na jejich čelech!

Co přesně jsou tyto čtyři větry?

Jan vidí přírodní živly, - **zemětřesení, bouře a politické spory** – držány čtyřmi anděly. Tyto větry jsou pod jejich dozorem, dokud jim Bůh nepřikáže, aby vály. TM 444

Vztah mezi člověkem a přírodou

Ve výčtu toho, co Ellen Whiteová nazývá živly přírody, jsou věci, které se týkají člověka i samotného tvorstva. Zemětřesení je samozřejmě něco, co přímo souvisí se zemí. Bouře je obvykle spojena s tím samým, avšak politické spory jsou rozhodně výlučně lidské povahy.

Jsou tyto živly týkající se tvorstva (stvoření) a člověka jednoduše samostatné události, které se dějí ve stejnou dobu, nebo existuje nějaký vztah mezi lidskými spory a nepokoji přírody? Je možné, že když nacházíme pokoj sami v sobě a v našich komunitách, že to nějakým způsobem ovlivňuje zemi? A naopak, pokud budeme konfliktní a neukáznění sami v sobě a v našich vztazích, může i toto (planetu) Zemi ovlivnit?

Ž 119:165 Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj zákon; nic jim není překážkou.

Bible říká, že ti, kteří milují, a tudíž dodržují zákon, tak ti, že zažijí pokoj. Takový pokoj však přichází pouze od Ducha Božího.

Iz 26:3 Mysl upevněnou v tobě budeš střežit dokonalým pokojem, protože tobě důvěřuje.

Tento vztah mezi pokojným Duchem Božím a dodržováním Božího zákona se projevuje v prosperitě duše.

Ž 1:1-3 Blahoslavený je muž, který nežije podle rady ničemů, na cestě hříšníků se nezastaví a v zasedání posměvačů neusedne, (2) ale oblíbil si Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. (3) **Bude**

jako stroma zasazený u přívodů vody, který ve svůj čas přináší ovoce a listí mu neopadá a vše, co dělá, se daří.

V tomto žalmu je využíváno obrazů přírody k popisu této prosperity. Jak Duch Boží naplňuje duši, přináší dobré výživné ovoce, a tak pozitivně ovlivňuje vše kolem sebe.

Požehnání a prokletí, která jsou uvedena v knize Deuteronomium, ukazují, že existuje přímá souvislost mezi chozením uvnitř Božího zákona a prosperitou úrody plodin, klidem prostředí a ochranou před divokými zvířaty.

Dt 28:1-12 I stane se, jestliže opravdu **uposlechněš Hospodina, svého Boha, a budeš zachovávat a plnit všechny jeho příkazy, které ti dnes přikazuji**, Hospodin, tvůj Bůh, tě vyvýší nad všechny národy země (2) Přijdou na tebe všechna tato požehnání, dostihnou tě, jestliže uposlechněš Hospodina, svého Boha. (2) Všechna tato požehnání na tebe přijdou a předejdou tě, pokud budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha. (3) **Požehnaný budeš ve městě, požehnaný budeš na poli.** (4) **Požehnaný bude plod tvého lůna, plod tvé země, plod tvé zvěře, vrh tvého dobytka i přírůstek tvého stáda.** (5) **Požehnaný bude tvůj koš i tvá díže.**(6) Požehnaný budeš, když budeš vcházet a požehnaný budeš, když budeš vycházet. (7) **Hospodin dá, že tvoji nepřátelé, kteří povstanou proti tobě, budou od tebe poraženi. Jednou cestou proti tobě vytáhnou, ale sedmi cestami budou před tebou utíkat.** (8) **Hospodin přikáže, aby s tebou bylo požehnání ve tvých sýpkách a při všem podnikání tvých rukou. Požehná ti v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává.** (9) Hospodin si tě ustanoví za svatý lid, jak ti přísahal, **když budeš zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, a chodit po jeho cestách.** (10) Všechny národy země uvidí, žeš byl nazván Hospodinovým jménem a budou se tě bát. (11) **Hospodin ti daruje hojnost dobrého v plodu tvého lůna, v plodu tvé zvěře i v plodu tvé země v zemi, o které Hospodin přísahal tvým otcům, že ti ji dá.** (12) Hospodin ti otevře svou hojnou pokladnici, nebesa, aby dal tvé zemi ve svůj čas déšť a požehnal každé dílo tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým národům, ale sám si nebudeš půjčovat.

Je přirozené si při čtení tohoto úryvku myslet, že Bůh říká “Pokud uděláte správnou věc, odměním vás.” Když se podíváme podrobněji, vidíme, že požehnání, která přicházejí na zemi, plynou z pokoje, který se ukrývá v srdcích

těch, kteří milují Boží zákon. Tento Zákon je samozřejmě odrazem Božího charakteru. Milovat zákon znamená mít Boží charakter.

Když odkládají Boží zákon stranou, lidé nevědí, co dělají. **Boží zákon je přepisem Jeho povahy (charakteru).** Ztělesňuje zásady jeho království. Kdo odmítá přijmout tyto zásady, připravuje se sám o Boží požehnání. COL 305,3

Vidíte jednoduchost tohoto procesu? Uvnitř Božího zákona jsou principy Jeho království. Když chodíme v těchto principech, ta radost, pokoj a veselí srdce, které k nám přichází, se rozlévá na vše, co je k nám napojeno. Bůh nečiní dobré věci svévolně, jenom proto, že my ukazujeme, že děláme správnou věc. Duch klidu, který se v nás skrývá, se přelévá na naše rodiny, na naše pole a na naše okolí. To je přírodní zákon.

Vliv charakteru člověka na zemi je živě vylíčen Izaiášem v následujícím úryvku:

Iz 24:4-6 Usychá, vadne země, chřadne, vadne svět, chřadnou velikáni lidu země (5) **a země je znesvěcena pod svými obyvateli. Vždyť přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili věčnou smlouvu.** (6) **Proto šíří zemi prokletí** a její obyvatelé nesou vinu. Proto ubude obyvatel země a lidí zůstane maličko.

Podívejte se na pátý verš z několika různých anglických překladů.

Iz 24:5 (NLT) **Země trpí za hříchy svého lidu,** neboť oni překrucují Boží pokyny, porušili Jeho zákony a porušili Jeho věčnou smlouvu.

Iz 24:5 (ASV) **Země je také pošpiněna svými obyvateli;** protože přestoupili zákony, porušili ustanovení, i věčnou smlouvu.

Iz 24:5 (TLB) **Země je znesvěcena zločinem;** lidé překroutili zákony Boží a porušili jeho věčné příkazy.

Ta Věčná smlouva je plán navržený Bohem, aby nasměroval naše srdce k Němu. Prostřednictvím daru v podobě Jeho Syna naše zatvrzelá srdce roztávají od Jeho lásky a v pokání za naši tvrdost přijímáme Jeho Ducha, který nám umožňuje chodit v Jeho zákoně.

Je dobře známo, že dlouhodobý stres ničí naše těla. Osoba, která se zžírá hněvem, nakonec uškodí svému vlastnímu tělu. Dlouhodobý smutek z viny nebo tíha deprese narušuje naše zdraví.

Ž 32:1-3 Davidův žalm k meditaci. Blahoslavený je ten, z něhož je sňato přestoupení a jehož hřích je přikryt. (2) Blahoslavený je člověk, jemuž Hospodin nepočítá vinu a v jehož duchu není záludnost. (3) **Když jsem mlčel, mé kosti chřadly, neboť jsem celé dny nařikal (sténal).**

David říká, že jeho kosti začaly chřadnout pod tíhou viny skrze hříchy. Toto sténání duše nalézá odezvu ve stvoření či tvorstvu v širším slova smyslu.

Ř 8:20-22 neboť tvorstvo bylo poddáno marnosti; ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je poddal -- a má naději, (21) že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody Božích dětí. (22) Víme přece, že **celé tvorstvo až dodnes společně sténá** a pracuje k porodu.

Pavel nám jasně říká, že celé tvorstvo bylo vystaveno frustraci, ale nikoliv vlastní volbou. Bylo umístěno do otroctví zániku skrze činy člověka. Jak člověk sténá kvůli svým hříchům, tak kvůli tomuto poškození od lidí sténá i země.

Prokletí hříchu od prvočátku

Pokud zkoumáme příběh o pádu člověka, dozvídáme se více o tom, jak je země ovlivněna myšlenkami a činy lidí.

Genesis 3:17-19 A Adamovi řekl: **Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země:** S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. (18) **Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny.** (19) V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátiš.

V této pasáži se nachází řada prvků, o kterých je třeba zauvažovat.

1. Uposlechnutí hlasu své ženy
2. Jezení ovoce ze stromu
3. Prokletí na zemi, které způsobuje trní a bodláčí

4. Toto bylo kvůli Adamovi

Tím, že se podřídil své manželce proti vůli svého Stvořitele, tak se Adam vzbouřil.

1 Kor 11:3 Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

1 Tm 2:12-13 Nedovoluji, aby žena učila nebo měla moc nad mužem, nýbrž má být v tichosti. (13) Neboť první byl utvořen Adam, potom Eva.

Gn 2:22 A Hospodin Bůh vybudoval z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k člověku.

Adamovi byla přidělena role nadřízenosti (vůdcovství) nad jeho ženou. Ona z něho samého vyšla (byla zbudována) a obdržela tak svůj život skrze něj. Ženě nebyla přidělena pozice autority, aby svého manžela učila (poučovala), ale manžel měl svou ženu laskavě a skrze modlitbu vést. Adam a Eva byli stvořeni v tomto obrazu Boha a Jeho Syna. Tohle je ten Božský vzorec.

1 Kor 8:6 (BKR) Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho.

Jako je Otec „zdrojem“ a Jeho Syn je „kanálem“, tak byl Adam ten pozemský zdroj a jeho manželka Eva, byla kanálem (prostředníkem). Více o tomto tématu naleznete v brožurě *Božský vzorec života*. Když se Eva ujala pozice autority, která poučuje svého manžela ohledně stromu poznání, tohle změnilo povahu jejich vztahu. Akt zlákáni svého manžela jíst ovoce ze stromu byl aktem vzpoury. Tím, že Adam uposlechl hlasu své ženy, tak tuto vzpouru přijal. Eva byla podvedena, ale Adam přesně věděl, co dělá. Tento akt vzpoury ale okamžitě vytvořil jakýsi „nový světový řád“.

Prokletím za spáchaný hřích bude celá příroda připomínat člověku povahu a následky vzpoury proti Bohu. **Když Bůh stvořil člověka, učinil ho vládcem nad zemí a všemi živými tvory. Pokud byl Adam věrný nebi, byla mu podrobena celá příroda. Když se však vzepřel**

zákonu Božímu, vzbouřili se nižší tvorové proti jeho vládě. Tak Bůh ve svém velkém milosrdenství zjevil lidem svatost svého zákona a ukázal jim na jejich vlastním příkladu, jakému nebezpečí se vystavují, odkloní-li se od něho, byť i jen v nejmenším. PP 59, 60

Vláda člověka nad Zemí

Zde nacházíme něco úžasného. Na počátku bylo celé tvorstvo podřízeno Adamovi. Jeho panství bylo přímo spojeno s jeho podřízeností Bohu. Toto spojení mezi člověkem a zemí je jasně odhaleno v příběhu o stvoření.

Gn 2:7 **Hospodin Bůh vytvořil člověka z prachu ze země** [H127], a do jeho chřípí vdechl dech života; a člověk se stal živou duší.

Gn 2:9 **Hospodin Bůh dal ze země** [H127] **vyrůst veškerému stromoví žádoucímú na pohled a dobrému k jídlu**, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého.

Gn 1:26-28 I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, **aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybuujícími se na zemi.** (27) **Bůh stvořil člověka ke svému obrazu**, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu. (28) **Bůh je požehnal a řekl jim: Plod'te a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte** nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe.

Člověk je učiněn ze země (prachu). Byl vzat ze země. Všechno ovoce, květiny, stromy, rostliny byly také vzaty ze země. Adamovi a Evě byla dána nadvláda či panství nad stvořením. Verš 27 nám připomíná vzorec, dle kterého byli Adam a Eva stvořeni - obraz Boha a Jeho Syna.

Poté, co byla stvořena země a zvířata na ní, Otec a Syn uskutečnili svůj záměr, který byl navržen ještě před pádem Satana, totiž učinit člověka k obrazu svému. Společně stvořili zemi a každou živou věc na ní. **A nyní Bůh říká svému Synovi: "Učiňme člověka k obrazu svému."**
1SP 24, 25

Tento obraz zdroj-kanál je klíčem k požehnáním, která by způsobila, aby se znásobila úrodnost. Podmanění země mělo být provedeno podobným principem, jako když Kristus uklidnil bouři na moři.

Mk 4:39 Probudil se, pohrozil větru a řekl moři: „Mlč, buď zticha!“
A vítr přestal a nastal úplný klid.

Velký klid v Kristově duši se snesl na tvorstvo. Jako druhý Adam, Kristus projevil Své panství nad zemí a podmanil si jí Svým pokojným Duchem, který byl v harmonii se zákonem Jeho Otce.

Když se Adam vzbouřil proti Bohu a okusil ovoce, tak to vzácné roucho světla, jež zakrývalo Adama a Evu, zmizelo. Toto bylo okamžité znamení, že Adam již není pod Boží ochranou a tudíž na Bohu existuje nezávisle.

Nevinnou dvojici obklopilo krásné měkké světlo, Boží světlo. **Tento světelný plášť byl symbolem jejich duchovních oděvů nebeské nevinnosti.** Kdyby zůstali Bohu věrni, toto světlo by je zahalovalo stále. **Když vstoupil hřích, oni rozetnuli své spojení s Bohem, a to světlo, jež je předtím obklopovalo, zmizelo.** Nazí a zahanbení se pokusili nahradit nebeský oděv říškovým listím. COL 310.4

Pokaždé, když hřešíme, projevujeme ducha vzpoury. Tento duch vzpoury se pak odráží v zemi. Když se člověk vzbouří proti Bohu, země se vzbouří proti člověku. Nepokoje země, silné proudy vody, které ničí hranice a smrtelně smetávají lidi a zvířata, jsou prostě jen odrazy člověčí vzpoury. Pokaždé, když dítě vzdoruje svým rodičům, je země ovlivněna. Pokaždé, když manželka „převezme řízení“ nad svým manželem, má to vliv na zemi. Pokaždé, když muž zneužívá svou ženu a děti, dochází ke zneužívání země a ta v sobě hromadí ducha vzpoury; čím větší zneužívání lidí, tím větší je případná vzpoura země.

Vracíme se k třetímu bodu. Ve Stvoření začaly růst trny a bodláky. Stvořil je Bůh především proto, aby člověku způsobil bolest? Ne, ostrost trnů, které rostly na rostlinách, byla prostě jen odrazem ostrosti jazyka a ducha člověka. Čím ostřejší se člověk stal, tím více trnů vyrostlo, aby ho varovalo před zatvrzelostí jeho srdce.

V morfologii rostlin jsou trny, ostny a bodliny a obecně spinózní struktury (někdy nazývané spinózní výběžky nebo spinózní apikální procesy) **tvrdá, tuhá rozšíření nebo modifikace listů, kořenů, stonků nebo pupenů** s ostrými, tuhými konci a obecně mají stejnou funkci: fyzické odrazování zvířat od konzumace rostlinného materiálu. https://en.wikipedia.org/wiki/Thorns,_spines,_and_prickles

Bůh trny nestvořil. To zatvrzelý vzpurný duch člověka se snesl na zem a přeměnil měkké a jemné listy na nástroj bolesti a smutku. Něžný lev, medvěd a tygr byli nyní naplněni vzpurným duchem člověka a Adam a jeho potomci se budou strachovat o své životy před stvořeními, kterým kdysi vládli.

Ztracené panství

Když Adam okusil ovoce ze Stromu poznání ve vzpouře proti Bohu, přenechal tím své panství Satanovi. Tento rebel uzurpoval nejen panství Adama a Evy, ale i celé Země.

Neustále si také připomínali své ztracené panství. Adam stával mezi všemi tvory jako král a pokud setrval ve věrnosti k Bohu, uznávala všechna příroda jeho vládu; ale **když přestoupil, bylo toto panství ztraceno. Duch vzpoury, do kterého sám vstoupil, se rozšířil po celém zvířecím stvoření. Smutnou lekcí poznání zla tedy vypovídal nejen život člověka, ale také příroda zvířat, lesní stromy, polní tráva, vzduch, který dýchal.** Ed 26.4

Nejen že se člověk dostal pod nadvládu podvodníka, **ale samotná země, panství člověka, byla nepřitelem uzurpována.** Bible Echo 15. července, 1893

To znamená, že úroveň, na které může Satan ovládat živly země, přímo souvisí s úrovní vzpoury člověka proti Bohu. Úroveň této vzpoury je přímo měřena prostřednictvím množství odporu vůči Božímu zákonu. Jak jsme zjistili dříve:

Iz 24:5 a země je znesvěcena pod svými obyvateli. Vždyť přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili věčnou smlouvu.

Pečlivě si všimněte posloupnosti tohoto výroku ve Velkém sporu věků, která končí textem z knihy Izaiáš 24:5, jenž byl právě citován.

Satan působí také prostřednictvím přírodních živlů, aby sklídl žeň nepřipravených duší. **Studuje tajemství přírodních dějů a nasazuje všechnu svou moc, aby živly ovládl, pokud to Bůh připustí.** Když mu bylo dovoleno, aby navštívil Joba, přišel Job rychle o stáda, služebnictvo, domy, děti; stíhalo ho jedno neštěstí za druhým. **Je to Bůh, kdo chrání svá stvoření a zajišťuje (ohrazuje) je před mocí zhoubce. Avšak křesťanský svět pohrdá zákonem Jehovovým a Pán učiní přesně to, co prohlásil, že učiní; totiž že odejme zemi svá požehnání, a přestane chránit ty, kdož se bouří proti jeho zákonu a kdož učí a nutí druhé, aby činili totéž.** Satan vládne nad všemi, jež Bůh přestal obzvláště chránit. Některé z takových lidí zahrne přízni, bude jim všemožně pomáhat, aby tím prosadil své záměry. Na jiné zase sesílá utrpení a přitom je klame, aby uvěřili, že to na ně seslal Bůh.

Satan se tedy lidem jeví jako velký lékař, který umí vyléčit všechny jejich nemoci; jim však přináší nemoci a neštěstí, až se celá lidnatá města mění v trosky a poušť. **I nyní tak působí. V neštěstích a pohromách na moři a na souši, ve velkých požárech, v pustošivých vichřicích, v hrozných krupobitích, v bouřích, zátopách, záplavách, zemětřeseních, na všech místech a tisícerými formami projevuje satan svou moc. Ničí zrající úrodu, což má za následek hlad a bídu. Naplňuje vzduch smrtelnou nákazou, a tisíce lidí pak hynou morem. Tato navštívení (rány či katastrofy) budou stále častější a katastrofálnější.** Zhouba přijde na lidi i zvířata. „Kvíletí bude a padne země,“ ... „zemdlejí vysocí národové zemští, proto že i ta země poškrvněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou. Izajáš 24:4, 5. GC 589 590

Satanova moc sílí skrze bezzákonost člověka

Je to Satan, kdo vykonává svou moc prostřednictvím tornád, zemětřesení, povodní a bouří. Je však omezován Bohem skrze ochrannou bariéru zákona. Čím dál se národ odklání od Božího zákona, tím větší moc má Satan zničit zemi.

Hospodinovo prokletí je zaměřeno na zemi, na člověka, na zvířata, na ryby v moři, a jak se **prestoupení stává téměř celosvětovým, to prokletí bude mít dovoleno stát tak širokým a hlubokým jako je to prestoupení samotné** (Dopis 59, 1898). - {1BC 1085.9}

Bůh je nucen stáhnout Svou ochranu kvůli lidu, který se rozhodl, že Ho odmítne. Když se lidé rozhodnou dostat Boha ze své mysli a postavit se proti Němu a vzdorovat Mu v otevřeném vzdoru, Pán ve smutku respektuje jejich rozhodnutí a ponechá jim vůdce, kterého si zvolili.

Bůh stále udržuje s národy účtování. Ani jeden vrabec nepadne na zem bez Jeho vědomí. Ti, kteříž činí zlé vůči svým bližním, řkouce: Jak to Bůh ví?, budou jednou vyzváni, aby se setkali s dlouho odkládanou odvetou. **V tomto věku se Bohu projevuje více pohrdání, než je běžné. Lidé dosáhli v nestoudnosti a neposlušnosti bodu, což ukazuje, že jejich pohár nepravosti se téměř naplnil. Mnozí z nich již téměř překročili hranici milosrdenství.** Brzy Bůh ukáže, že je skutečně živým Bohem. **Řekne andělům: "Už se nepokoušejte bojovat proti Satanovi v jeho úsilí ničit. Necht' vykoná svou zlomyslnost na děti neposlušnosti, neboť pohár jejich nepravosti se naplnil. Pokročily od jednoho stupně bezbožnosti k druhému, denně navyšují bezpráví. Již nebudu dále zasahovat, abych zabránil zhoupci dělat jeho práci."** Tento čas je přímo před námi. Duch Boží je odtahován ze země. **Až anděl milosrdenství sklopí svá křídla a odejde, tehdy Satan bude činit zlé skutky, které si dlouho přál učinit. Bouře a vichřice, válka a krveprolití – v těchto věcech má potěšení, a tak je shromažďuje ve své sklizni.** A lidé jím budou tak zcela oklamáni, že budou prohlašovat, že tyto katastrofy jsou výsledkem znesvěcení prvního dne v týdnu. Z kazatelen oblíbených církví budou slyšet prohlášení, že svět je trestán, protože neděle není uctívána tak, jak by měla být. A nebude potřeba příliš velké představitosti, aby tomu lidé uvěřili. Jsou vedeni nepřítelem, a proto dospívají k závěrům, které jsou zcela falešné. RH, 17. září, 1901

Existuje tedy jasné spojení mezi bezzákonností člověka a ničivými katastrofami přírody. Žel mnoho lidí věří, že Bůh je ten, kdo osobně ničí hříšníky zemětřesením, požáry a záplavami. Přesto, když lidé umírají kvůli předávkování léky, nebo kvůli alkoholu nebo užívání cigaret, nikdo za to Boha

neviní. Je pochopitelné, že pokud porušujete zákony svého těla, zemřete. Stejný zákon platí i pro přírodní svět, protože země je přímo ovlivňována duchem lidí, kteří na zemi žijí.

Za předpokládané moudrosti lidí je příroda umístěna tam, kde se stává destruktivním činitelem. Dobré věci, které byly člověku dány jen proto, aby mu požehnal, jsou přeměněny na prokletí. Požíváním vína a alkoholu se lidé stávají otroky svých chutí. Bůh nezasahuje a nečiní zázraky, aby přeměnil zlo v dobro; neboť **veškerou přírodu podřídil Svým věčným zákonům.** Necht' bezbožníci nenaleznou pokoj, říká. Necht' je s ním vše ve válce. A příroda odpovídá: **Pokud člověk vezme osud do svých rukou, aby činil, co se mu líbí, pokud jedná proti Bohu a přírodě, jeho požitkářství se mu stane nástrojem smrti.** {3MR 344.2}

Příklad Egypta

Přesně takto padaly morové rány na Egypt. Porušování zákonů přírody způsobuje, že na tento národ padnou morové rány.

Pod rukou Boží, příroda poslouží proti přestupníkům Božích zákonů. Ona zadržuje své ničivé prvky v lůně až do okamžiku, kdy vybuchnou, aby zničily člověka a očistili zemi. **Když Faraon vzdoroval Bohu skrze Mojžíše a Árona slovy: "Kdo je Hospodin, abych uposlechl Jeho hlasu...? Neznám Hospodina, a Izrael jít nenechám,"** tehdy vyjádřila příroda své sympatie s jejím dotčeným Stvořitelem a spolupracovala s Bohem, aby tu urážku vůči Jehovovi pomstila. **Celý Egypt byl zpusťován kvůli tvrdohlavému odporu Faraona.** --Dopis 209, 1899.

Bůh osobně Egypt nezničil. Ve skutečnosti to On poslal Mojžíše, aby apeloval na Faraona, aby je nechal slavit svátek.

Ex 5:1-3 Potom Mojžíš a Áron předstoupili a řekli faraonovi: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propusť můj lid, ať mi v pustině slaví svátek. (2) Ale farao odpověděl: Kdo je Hospodin, jež bych měl uposlechnout a propustit Izrael? Neznám Hospodina a také Izrael nepropustím. (3) Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, ať jdeme třídní cestou do

pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, aby nás nezasáhl morem nebo mečem.

Co bylo tak důležité na slavení svátku, který měl zabránit pádu morových ran na Egypt?

Lv 26:1-6 Nedělejte si nicotnosti ani tesané modly, nestavte si posvátné sloupy ani si nepokládejte ve své zemi kamenné obrazy, abyste se jim klaněli. Neboť já Hospodin jsem váš Bůh. (2) **Zachovávejte mé soboty a mějte v úctě mou svatyni.** Já jsem Hospodin. (3) **Jestliže budete žít podle mých ustanovení, zachovávat mé příkazy a plnit je,** (4) **dám vám deště v jejich čas,** země vydá svou úrodu a polní stromy vydají své ovoce, (5) výmlat u vás dosáhne až k vinobraní a vinobraní dosáhne až k setbě. Budete jíst chléb svůj do sytosti a budete bydlet ve své zemi v bezpečí. (6) **Dám v zemi pokoj, ulehnete a nikdo vás nevyděsí. Způsobím, že ze země zmizí divá zvěř a meč nebude procházet vaší zemí.**

Izrael byl instruován zachovat jistý Svátek a tím je Pesach a Svátek nekvašených chlebů. Pokud si pečlivě prostudujete položky obětí, které byly předkládány během těchto svátků, všimnete si něčeho velmi zajímavého. To množství mouky a oleje lze najít v knize Numeri, kapitoly 28 a 29.

Oběť	Mouka	Olej
Denní	4,4 kg	1,8 l
Sobota	8,8 kg	3,6 l
Novoluní (novměsíc)	37,4 kg	15,3 l
Nekvašený chléb	266,2 kg 266,2 kg (30-násobek oběti v Sobotu)	108,9 l
Všechny slavnosti v sedmém měsíci	869 kg (~100-násobek oběti na Sobotu)	359,2 l

Mouka a olej byly smíchány, aby se vytvořil nekvašený chléb. Tento chléb byl symbolem Krista a přítomnosti Jeho Ducha, který přichází v těchto dobách

osvěžení, viz Sk 3:20. Pro více podrobností si přečtěte brožury *Fontána Soboty* a *Živý chléb z nebes*.

Pokud by byl Faraon dovolil Mojžíšovi a Izraeli odejít a slavit svátek, bylo by se jim dostalo velkého požehnání Ducha. Toto požehnání by podmanilo srdce lidí a mělo by přímý vliv i na zemi. Prostřednictvím požehnání Soboty (Šabatu) býval mohl Pán vzpurné zemi říci - „Mlč, utiš se!“

Proč byla země v rebélii? Egypt dostal příležitost poznat pravého Boha skrze Josefovou službu o několik set let dříve. Spíše než uznávat pravého Boha, oni však činili následující:

Ř 1:18-23 (Sýkora) 18 Zjevujet' se zajisté z nebe hněv Boží proti každé bezbožnosti a nespravedlnosti těch lidí, kteří pravdu Boží zdržují nespravedlností. 19 **Neboť vědomost o Bohu jest v nich zjevná; Bůh totiž ji zjevil jim;** 20 vždyť neviditelné vlastnosti jeho od stvoření světa se spatřují, jsouce poznávány z věcí stvořených, a to i jeho věčná moc i božství, takže nemají omluvy. 21 **Neboť ač poznali Boha, neoslavili ho jako Boha, ani mu nepoděkovali, nýbrž zmarněli ve svých myšlenkách** a zatemnilo se nemoudré srdce jejich; 22 **říkajíce, že jsou moudří stali se pošetilci: 23 zaměniliť slávu neporušitelného Boha za podobu obrazu porušitelného člověka a ptactva i čtvernožců a plazů.**

Egypt plně vstoupil do modlářství a uctíval mnoho tvorů a předmětů přírody. Za druhé, Egypt se ve svých choutkách stal zvráceným. Pavel vysvětluje tuto posloupnost v knize Římanům 1.

Ř 1:24-27 Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal do nečistoty, aby navzájem zneuctívali svá těla; vyměnili Boží pravdu za lež, kořili se a sloužili tvorstvu více než Stvořiteli, jenž je požehnaný na věky. Amen. 26 **Proto je Bůh vydal do potupných vášní. Jejich ženy vyměnily přirozený styk za nepřirozený 27 a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženou a ve své touze se rozpálili jeden k druhému, muži s muži páchají hanebnost a sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svoje poblouzení. .**

Modlářství vede ke zvrácené (perverzní) sexualitě. Cizoložství, homosexualita, pedofilie a sodomie jsou praktiky, které přímo ovlivňují zemi.

Lv 18:3 Podle činů egyptské země, ve které jste sídlili, nejednejte, ani podle činů kenaanské země, do níž vás přivádím, nejednejte a podle jejich ustanovení nežijte. Nesmíte napodobovat jejich způsob života.

Které věci přikázal Hospodin Izraeli, aby nečinil, které tyto národy praktikovaly?

1. Incest. Leviticus 18: 6-18
2. Sex v průběhu ženiny periody. 3. Mojžíšova 18:19
3. Cizoložství. Leviticus 18:20
4. Obětování svých dětí modlám. 3. Mojžíšova 18:21
5. Homosexualita. Leviticus 18:22
6. Sodomie. Leviticus 18:24

Toto byly praktiky Egypta, jak je uvedeno v Lv 18:3. Tyto praktiky byly výsledkem jejich modlářství, jak je uvedeno v knize Římanům 1. Jaký je společný výsledek těchto věcí?

Lv 18:25 [CSP] Protože se země posvrnila, navštívil jsem ji s trestem za její provinění a **země vyvrhla své obyvatele**.

Lv 18:25 [Sicher] A tak znečištěna byla země a já navštívil vinu její na ní a **země vyplivla obyvatele své**.

Jak země vyvrhovala (vyplivovala) obyvatele? Skrze morové rány, které na ně padaly. Izraelité nebyli osvobozeni od některých egyptských praktik, někteří z nich uctívali falešné bohy a zapojovali se do jejich rituálů.

Mnoho let byli izraelští synové v egyptské porobě. Do Egypta jich přišlo jen několik rodin, a tam se rozmnožili ve velký národ. **Mnozí z Izraelitů žijících tak dlouho mezi modloslužebníky pozbyli známost pravého Boha a zapoměli na Jeho svatý zákon. Společně s egyptskými modloslužebníky uctívali slunce, měsíc, hvězdy a různá zvířata a obrazy, jež byly dílem lidských rukou.** SR 112.1

Skrze všechny tyto ohavnosti byl Satan schopen převzít kontrolu nad živly a byl připraven zničit jak Egypt, tak Izraelity. Mojžíš se pokoušel Izrael poučit, aby se vrátil k zachování (svěcení) Soboty.

Ve své porobě zapomínali Izraelité do značné míry zákon Boží a nedodržovali jeho předpisy. **Sobot všeobecně zanedbávali, neboť jejich svěcení jim znemožňovaly vysoké úkoly, jež jim ukládali jejich robotní dozorcí.** Mojžíš však ukázal svému lidu, že poslušnost Boha je prvním předpokladem jejich osvobození. **A jejich utlačovatelé si brzy povšimli snah o opětné zavedení svěcení sobot.** PP 258

Důležitost Soboty

Satan vzbudil Faraonův hněv, když Izrael začal světit Sobotu (Šabat), a tak je nechal vyrábět cihly bez slámy.

Ex 5:5-7 [HEJCL] Potom farao pravil: Lidu (toho) jest v zemi velmi mnoho; vidíte, že (ta) cháttra vzrostla; čím více (vzroste), popřejete-li jim odpočinku [Šabat H7673] od prací. (6) Rozkázal tedy toho dne dozorcům nad pracemi a dohlédačům lidu řka: (7) Budoucně nebudete dávatí lidu slámy k výrobě cihel jako dosud; ale ať jdou sami a nasbírají si jí.

Prostřednictvím dodržování (svěcení) Soboty a svátků bylo umožněno, aby si Duch Kristův (který je Pán Soboty, Mt 12:8) podmanil vzpuru nahromaděnou v přírodě a znovu ji uklidnil.

Ex 5:3 Tedy řekli: Setkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol, ať jdeme třídní cestou do pustiny a obětujeme Hospodinu, svému Bohu, aby nás nezasáhl morem nebo mečem.

Vidíme tu uvedenu kombinaci hladomoru a meče. Používání meče vychází z rozvířených vášní uvnitř člověka. Mor přichází jako následek vzpoury člověka proti Božímu zákonu.

Samotná Sobota (Šabat) nám ukazuje spojení mezi člověkem a zemí skrze tzv. Sobotu odpočinití země, která má nastat každých sedm let.

Lv 25:3-5 **Šest let budeš osévat své pole, šest let budeš prořezávat svou vinici a shromažďovat její úrodu. Sedmého roku bude mít země (sobotu odpočinutí)¹², odpočinek pro Hospodina.** Nebudeš osévat své pole ani prořezávat svou vinici. (5) To, co samo vyrostlo po tvé žni, nebudeš sklízet a hrozny z neobdělané vinice nebudeš sbírat. Země bude mít rok odpočinutí.

¹² hebr. *šabat šabbatón*; srv. Lv.16:31

Člověk a jeho zvířata (vůl, osel) mají odpočívat každý sedmý den a země má odpočívat každý sedmý rok jakožto odraz odpočinku člověka. Takže samotný princip soboty či šabatu nám říká, že existuje princip odpočinku nejen pro člověka, ale i pro zvířata a samotnou zemi.

V posledních dnech dějin země se budou opakovat aspekty historie Egypta. Opět se objeví morové rány, které padnou na zem. Tentokrát jich bude sedm. Viz Zjevení 16.

Stejně jako za dnů Mojžíšových, sobota bude představena jako kanál (prostředek) Božího požehnání, který přivede Ducha Kristova, aby si podmanil zemi. Všimněme si sledu událostí, ke kterým v danou chvíli dochází.

Viděla jsem, že Bůh má dítky, které ještě sobotu nepoznaly a ji nezachovávají. Ony světlo o tom nezavrhly. Na počátku doby soužení budeme naplněni Duchem svatým tak, že vyjdeme a **sobotu budeme zvěstovat ještě plněji. To rozzuří církev i adventisty podle jména** [stejně jako to rozlítilo faraóna], **protože nebudou moci vyvrátit pravdu o sobotě.** V té době všichni vyvolení Boží jasně uvidí, že jsme měli pravdu a vyjdou a vytrpí s námi pronásledování. **Viděla jsem meč (násilí), hlad, morovou nákazu a veliký chaos na zemi** [stejně jako to Mojžíš řekl faraónovi – Ex 5:3]. Bezbožní měli za to, že to my jsme na ně uvalili tento soud; povstali a radili se, jak by nás ze země vyhledali, protože se domnívali, že potom ono zlé přestane.

V době soužení jsme všichni utekli z měst i vesnic, byli jsme však pronásledováni bezbožnými, kteří násilně vtrhli s mečem do domů svatých. Pozdvihli meč, aby nás zabili, avšak meč se zlomil a bezmocně spadl dolů jako stéblo slámy. Pak jsme volali dnem i nocí o vysvobození a naše volání přišlo před Boha. Vyšlo slunce a měsíc se zastavil. Proudý

přestaly proudit. Vyvstaly temné těžké mraky a narážely proti sobě. Avšak jedno místo bylo jasné - tam, kde byla soustředěna neobyčejná krása a odkud přicházel z nebe hlas Boží, jenž se podobal zvuku mnohých vod a jež pohyboval nebem i zemí. Nebe se otevíralo a zavíralo a bylo v neustálém pohybu. Hory se zachvívaly jako třtina ve větru a metaly kolem sebe veliké kusy skal. Moře vřelo jako v hrnci a vyhazovalo na pevninu kameny. Když Bůh zvěstoval den a hodinu Ježíšova příchodu a oznamoval svému lidu věčnou smlouvu, mluvil ve větách a za každou větou ustal, zatímco slova se po zemi rozléhala. EW 33,34

Boží pečeť

To nás přivádí zpět k dílu andělů ve Zjevení 7.

Zj 7:1-3 Potom jsem uviděl čtyři anděly stát na čtyřech úhlech země a držet čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře ani na žádný strom. (2) A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečeti dlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: (3) „**Neškod'te zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme¹ otroky našeho Boha na jejich čelech!**“

¹ ř.: nezapečetíme

Co je ta Boží pečeť?

Zj 14:1 [KB1613] Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce majících **jméno [charakter] Otce jeho napsané na čelích svých.**

Kde můžeme nalézt Boží charakter?

Lidé si neuvědomují, co dělají, když přehlížejí Boží zákon. **Zákon Boží je přepisem Božího charakteru.** Zákon ztělesňuje zásady jeho království. COL 305 {PM 155.8}

Co je uvnitř zákona tím znamením nebo značkou (či cejchem) Boha, které odhaluje, že lid je Jeho vlastnictvím?

Ez 20:20 Svěťte **mé soboty a budou znamením** [H226 *לִּישׁ* znamení; značka; zázračné znamení] **mezi mnou a vámi, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.**

Ez 20:20 [MPCZ] a **mé soboty** mějte za svaté, **ať jsou znamením** [H226 *לִּישׁ* znamení; značka; zázračné znamení] **mezi mnou a mezi vámi, že váš Bůh jsem já, Hospodin.**

Význam soboty jako výchovného prostředku je nedocenitelný. **Požaduje-li Bůh něco z našeho vlastnictví, navrací nám to zase zpět obohacené a proměněné svojí slávou** [charakterem]. Desátek, který Bůh od Izraele požadoval, byl určen k tomu, aby na zemi uprostřed lidstva byl ve skvělé kráse zachován obraz jeho nebeského chrámu jako znamení boží přítomnosti na zemi. **Tak nám Bůh navrátí i onu část času, kterou od nás požaduje a která ostatně nese pečeť jeho jména. Praví: „Je znamením mezi mnou a vámi ... abyste věděli, že já jsem Hospodin“; poněvadž „v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; proto požehnal Hospodin dne sobotního a posvětil ho.“** [Ex 20,11]. Exodus 31:13; 20:11. **Sobota je znamením stvořitelské a vykupitelské moci; poukazuje na Boha jako na pramen života a poznání; připomíná původní slávu člověka a tak svědčí o Božím úmyslu, přetvořit nás ke svému obrazu.** {Ed 250.1}

Sobota bude velkým zkušebním kamenem věrnosti, protože je to zvlášť popíraný článek biblického učení. Až budou lidé podrobeni závěrečné zkoušce, bude jasně vymezena hranice mezi těmi, kdo Bohu slouží, a kdo mu neslouží. Zachovávání nesprávného dne odpočinku v souladu se zákony státu, ale proti čtvrtému přikázání, bude projevem věrnosti moci, která je Bohu nepřátelská. **Zachovávání pravé soboty jako výraz poslušnosti Božího zákona bude důkazem věrnosti Stvořiteli.** Jedna část lidí přijetím znamení podřízenosti světské moci přijme znamení šelmy, **druhá, která se rozhodne, že zůstane věrná Boží autoritě, přijme Boží pečeť.** {GC 605,2}

Boží pečeť je plnost Jeho Ducha, která přeměňuje charakter věřícího. Tento proces je úzce spjat se Sobotou, protože tohle je den, kdy je dána plnost Ducha Božího k posvěcení Jeho lidu.

Kristus nese prokletí Země

Co je to, co umožňuje andělům zadržovat větry sváru? Abychom na to byli schopni odpovědět, musíme se vrátit k prvním symbolům prokletí, které se v přírodě projeví.

Gn 3: 17-18 A Adamovi řekl: Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země: S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. (18) **Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny.**

Není náhoda, že když Kristus stál před Pilátem, měl na hlavě trnovou korunu.

J 19:1-5 Tehdy Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. (2) **Vojáci z trní upletli věnec, vložili mu jej na hlavu a oblékli mu purpurový plášť.** (3) A přicházeli k němu a říkali: ‚Bud' zdrav, králi Židů!‘ A dávali mu rány. (4) Pilát vyšel znovu ven a řekl jim: ‚Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm nenalézám žádnou vinu.‘ (5) **Ježíš vyšel ven, měl na sobě trnový věnec a purpurový plášť.** Pilát jim řekl: ‚Hle, člověk!‘

Kristus nese prokletí, které se sneslo na tento svět.

Ga 3:13 **Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím,** neboť je napsáno: ‚Proklet je každý, kdo je pověšen na dřevě.‘

Jakmile se na zem začal snášet duch vzpoury v srdci Adama, Kristus na Sebe to prokletí vzal. Měl na hlavě trnovou korunu již od pádu člověka. Byl zabit od založení světa. Viz Zj 13:8 (BKR).

Kristus je před lidmi vystaven jako ukřižovaný Vykupitel, a protože lidé potřebují být zachráněni ze zlořečenství (kletby), je ukázán jako Ten, kdo nese zlořečenství. **Všude tam, kde je kletba, je i Kristus, který ji nese. Už jsme viděli, že Kristus nesl a stále nese naši kletbu samotné země, neboť měl trnovou korunu a kletba vyslovená nad zemí zněla: Vydá ti jenom trní a hloží. Gn. 3:18. Tak bylo celé stvoření, které nyní vzdychá pod kletbou, vykoupeno Kristovým křížem.** (Viz. Řím. 8:19-23). E. J. Waggoner, Radostná zvěst (1900) str. 120.

Začínáme už chápat velikost Kristova kříže? Pokud by na Sebe Kristus nevzal to prokletí a ostré trny Adamovy povahy, Duch vzpoury v Adamovi by okamžitě zničil všechno v Rajské zahradě.

Když ve vadnoucí květině a v padajícím listí poznali první známky zániku, **truchlili nad tím Adam a jeho družka více, než dnes lidé truchlí nad svými mrtvými.** Smrt něžných, líbezných květin byla vskutku důvodem k bolesti; když však majestátné stromy shazovaly své listí, připomnělo jim to živě neúprosnou skutečnost, že **smrt je údělem všeho živého.** PP 62.1

Když Adam snědl to ovoce ze stromu, on do sebe vdechl ducha Satana, který je naplněn nenávisť vůči Kristu. Bez toho, aby plně pochopil svou situaci, měl Adam ve svém srdci sklony vraha. Jeho srdce mělo nepřátelství vůči Bohu skrze jeho odpor vůči Božímu zákonu.

Ř 8:7 Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.

Adam byl šokován, když byl požádán, aby vzal život beránkovi. Tohle byl ten jediný způsob, jak Adamovi ukázat jeho skutečný stav. Bůh netouží po obětování a obětech za hřích (Ž 40:7), ale On potřeboval, aby Adam pochopil plný rozsah svého stavu a to proto, aby mohl činit pokání.

Semena smrti uvnitř Adama zajistila, že smrt bude jistým výsledkem pro každou živou věc. Prostřednictvím jeho panství nad planetou tato planeta bude zmírat. Pro zachování toho krásného zahradního domova Adama a Evy, Hospodin z něj musel Adama vyhnat. Tohle vyhnání nebylo kárným činem Boha v odvetě; to byla láska Boží vůči Adamovi, neboť Bůh chtěl Zahradu pro Adama zachovat.

Uchvácený radostí znovu uvidí stromy, které měl kdysi tak rád - právě ty stromy, jejichž plody sám sbíral v době své nevinnosti a radosti. **Pohlédne na vinné keře, které pěstoval vlastníma rukama, na květiny, o které kdysi s láskou pečoval. Uvědomí si, že je to skutečnost, že je to opravdu obnovený ráj, nyní ještě krásnější než tehdy, když z něho musel odejít.** Spasitel ho zavede ke stromu života, utrhne nádherné ovoce a nabídne mu je. Adam se rozhlédne a uvidí v

Božím ráji mnoho zachráněných členů své rodiny. **Pak položí svou korunu k nohám Pána Ježíše, padne mu do náruče a obejmje Vykupitele.** Vezme do rukou svou zlatou harfu a od nebeské klenby se odrazí vítězoslavný chvalozpěv: „Hoden, hoden, hoden je Beránek, jenž byl zabit a znovu žije!“ **Adamova rodina se ke zpěvu připojí, položí své koruny k nohám Spasitele a v úctě se mu pokloní.** GC 648.1 {VDV 416.4}

Kdyby měl Adam povoleno v zahradě zůstat, nedotčené prostředí zahrady by bylo zničeno. Takže z lásky k němu ho Spasitel ze zahrady vykázal, aby ji pro něj zachoval do budoucna.

Dokážeme si uvědomit, že bez Krista, který nese prokletí trnové koruny, by příroda okamžitě povstala a zničila nás? Samotné principy, které leží uvnitř srdcí lidí, a které se projevily vůči Kristu na kříži, by se zhmotnily v zemětřesení, tornádu, ohni a moru.

Pokaždé, když vstoupíte do přírody a odpočíváte v jejím lůně, tento odpočinek je poskytnut Duchem Kristovým. Když ležíte na trávě vedle jemně tekoucí vody, kříž tlumí (zmírňuje) následky. Trny přírody, které by nás totiž měly propíchnout, jsou nesený naším milovaným Spasitelem. Jak my cítíme Jeho pokoj ve stvoření, On cítí naše trny. Dělá to svobodně pro lásku k nám. Činí tak svobodně pro lásku k nám. V každé květině, která raší a v každém stromu, který pučí, aby zastínil kousek země, se pro nás jasně ukazuje Kristův kříž.

Kristově smrti vděčíme i za svůj pozemský život. Chléb, který jíme, je nákup Jeho zlomeného těla. Voda, kterou pijeme, je vykoupena Jeho rozlitou krví. Každý člověk, ať světec či hříšník, jí svůj každodenní chléb, ale nasycuje jej tělo a krev Ježíše Krista. Každý bochník chleba nese pečeť kříže. Kříž se zrcadlí v každém praménku vody. To vše Ježíš zahrnul do symbolů své veliké oběti. DA 660 {TV 423.1}

Máte-li pocit pokoje, když kráčíte podél oceánu nebo poblíž vodopádu; když vejdete do lesa a cítíte se osvěženi jemným větrem, je to všechno kvůli tomu, že Kristus nese onu trnovou korunu. To vše je zapláceno křížem. Je to moc

kříže, která dává čtyřem andělům sílu, aby zadrželi větry sváru. Tyto větry jsou vyvolávány lidskou vzpourou proti Božímu zákonu.

"Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím, neboť je napsáno: ‚Proklet je každý, kdo visí na dřevě.‘ To proto, aby k pohanům přišlo to Abrahamovo požehnání v Kristu Ježíši a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha."

Prokletí zákona, veškerá prokletí, která kdy byla nebo mohou kdy být, jsou prostě způsobena hříchem. Toto je mocně ilustrováno v Za 5:1-4. Prorok spatřil „letící svitek; 20 loktů dlouhý a 10 loktů široký. Potom mu řekl Pán: "To je kletba vypuštěná na celou zem". To znamená, že tento svitek představuje veškerá prokletí, která padla na celou zemi.

A co je příčinou tohoto prokletí dopadlého na celou zemi? - Je to toto: "Každý zloděj bude vyhlazen" a z druhé strany: „Každý křivopřísežník bude vyhlazen." To znamená, že tento svitek je zákonem Božím a z každé desky je uvedeno jedno přikázání, což ukazuje, že obě desky zákona jsou ve svitku obsaženy. Neboť každý, kdo kradl, jak je psáno na jedné straně svitku, zůstal dosud bez trestu a každý, kdo lživě přísahal, jak je psáno na druhé straně svitku, zůstal bez trestu.

A tak ti nebeští zapisovatelé nemusí psát prohlášení o každém konkrétním hříchu každého člověka; ale jednoduše ukázat na svitku - který se týká každého člověka - konkrétní přikázání, které je při každém přestupku porušeno. To, že si takovýto svitek zákona nosí každý člověk s sebou, kamkoli chodí a dokonce přebývá ve svém domě, je jasné z následujících slov: " Tu kletbu vypustím, praví Hospodin zástupů, a přijde na dům zloděje i na dům toho, kdo křivě přísahal mým jménem, a v tom domě zůstane". A nebude-li nalezen nápravný prostředek, **zůstane svitek zákona tam, dokud to prokletí člověka a jeho dům nestráví, " dokud nebude zničen - jak dřevo, tak i kámen"; to znamená, dokud to prokletí nezžije zemi v onen veliký den, kdy se samotné prvky roztaví žhavým žářem. Ten bodec smrti je hřích, a hřích zase čerpal svou moc ze Zákona.**" 1 Kor. 15:56 [PetruNZ].

Ale díky Bohu, "Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím." **Celá tíha prokletí se snesla na něj, neboť "Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech."** "Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem." A kdokoli přijme Jeho, ten

přijme vysvobození od veškerého hříchu a svobodu od toho prokletí, neboť je prost veškerého hříchu.

Kristus na sebe opravdu snesl veškerá prokletí, a když člověk zhřešil, to prokletí se sneslo na zem a přineslo trní a bodláčí (Gn 3:17, 18), Pán Ježíš, tím, že vše od toho prokletí vykoupil, tak nesl trnovou korunu a tak vykoupil jak člověka, tak i zemi z prokletí. Požehnejte jeho jménu. Dílo je vykonáno. "Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona." Děkujte Pánu. Stal za nás prokletím, neboť je napsáno: „Proklet je každý, kdo visí na dřevě.“

A protože tohle všechno je již uskutečněná věc, vysvobození z prokletí prostřednictvím kříže Ježíše Krista je darem od Boha ke každé duši na zemi. A když člověk obdrží tento dar vykoupení ze všeho prokletí, ten svitek stále kráčí s ním; ačkoliv, díky Pánu, teď již nenese žádné prokletí, ale nese svědectví o "Boží spravedlnosti skrze víru Ježíše Krista pro všechny a na všechny ty, kdo věří. Není totiž rozdílu". Ř 3:21, 22. Neboť samotný předmět našeho vykoupení z prokletí je "to, aby k pohanům přišlo to Abrahamovo požehnání v Kristu Ježíši". Toto požehnání Abrahamovo je Boží spravedlnost, která, jak jsme již zjistili v těchto studiích, může pocházet pouze od Boha jako svobodný dar Boží přijatý vírou.

A jako "všichni ti, kteří jsou ze skutků Zákona, jsou pod prokletím"; a jako "nás Kristus vykoupil z prokletí Zákona", pak nás také vykoupil ze skutků zákona, které, jsouce pouze naše vlastní skutky, jsou pouze hříchem; a z Boží milosti nám udělil Boží skutky, které, jsouce skutky víry, což je dar Boží, jsou pouze spravedlnost, jak je napsáno: "**Toto je ten Boží skutek: abyste věřili v toho, kterého on poslal.**" **J 6:29. To je vskutku odpočinek - nebeský odpočinek - odpočinek Boží. A "kdo totiž vešel do jeho odpočinutí, ten také odpočinul od svého díla, tak jako Bůh od svého."** **Žd. 4:10.** Takže "Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona" a z prokletí našich vlastních skutků, aby požehnání Abrahamovo, což je spravedlnost a skutky Boží, "mohlo přijít k pohanům skrze Krista Ježíše." A to vše, "abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha." A "nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši a nechodí podle těla, ale podle Ducha. Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti." A "co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za

hřích a odsoudil hřích v těle, aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha." 8:1–4.

Díky Bohu za nevýslovný dar jeho vlastní spravedlnosti namísto našich hříchů a jeho vlastních skutků víry namísto našich skutků zákona, což nám bylo přineseno ve vykoupení, které je v Kristu Ježíši, který "nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím." A. T. Jones Studium v Galatským. Ga 3:10-12 RH 26. prosince 1899

Bouře na jezeře

Důsledky této pravdy jsou dalekosáhlé. Vezměte si například příběh o bouři na Galilejském jezeře.

Mt 14:22-24 A Ježíš hned přinutil své učedníky, aby nastoupili do lodi a jeli před ním na druhou stranu, než on propustí zástupy. (23) A když zástupy propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě pomodlil. Když nastal večer, byl tam sám. (24) Loď již byla od země vzdálena mnoho stadií, zmítána vlnami, protože vítr vál proti ní.

Když Ježíš nasytil 5000 lidí, učedníci užřeli svou příležitost učinit Ho králem. Ježíš však ten dav rozptýlil a přikázal Svým učedníkům, aby nastoupili do lodi a jeli na druhou stranu. Učedníkům se to nelíbilo.

Toho dne vykonal Ježíš před zraky učedníků podivuhodné činy. Zdálo se, že nebe sestoupilo na zem. Vzpomínka na tyto vzácné a slavné události měla posílit jejich víru a naději. Kdyby si o těchto věcech spolu otevřeně promluvili, nemuseli upadnout do pokušení. Oni však zcela propadli pocitu zklamání. Na Kristova slova: „Seberte zbylé..., aby nic nepřišlo nazmar!“ (Jan 6,12) nedbali. Úplně na toto pozhánání zapomněli. Octli se uprostřed rozbouřených vln. **V hlavě se jim honily bouřlivé a nesmyslné myšlenky a Pán dopustil, aby je sevřela ještě větší úzkost a zcela zaměstnala jejich mysl. Tak tomu bývá ve chvílích, kdy si lidé sami zbytečně přidělávají starosti a těžkosti.** Učedníci k tomu neměli důvod. Skutečné nebezpečí je teprve čekalo. **Hnala se k nim prudká bouře, a oni na ni nebyli připraveni.** Po tak krásném dni to byla nečekaná změna. Když se zvedla vichřice, velmi se polekali. Zapomněli na svoji nespokojenost, nevěru a netrpělivost. DA 380 {TV 239.1}

Jakmile Ježíš vstoupil na loď, vítr se utiřil „a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli“. Noc hrůzy vystřídalo svítání nového dne. Učedníci i ostatní, kdo byli na lodi, se vděčně skláněli k Ježíšovým nohám, děkovali mu a říkali: „Jistě jsi Boží Syn.“ Matouš 14:33. DA 382,5 {TV 240.7}

Proč se na ně na tom jezeře snesla ničivá bouře? Mnoho lidí věří, že Bůh se svévolně rozhodl ji na ně poslat. Toto však staví Boží charakter do falešného světla. Bůh dovolil bouřlivost jejich myšlenek, aby poskytl ukazatele ve stvoření. Je pravda, že to Bůh dopustil, ale On to nezpůsobil. Tu bouři způsobili učedníci svými bouřlivými, pochybujícími myšlenkami. Je náhoda, že Duch proroctví říká, že jejich myšlenky byly bouřlivé? Když se učedníci zmítali na lodi, vytvořili tak dokonalý obraz o tom, jak se jejich mysl nebezpečně zmítá v depresivním stavu, neboť jim bylo zabráněno, aby Ježíše udělali králem. Jakmile na loď vstoupil Ježíš, vlny přestaly a oni dorazili na místo. Když do našich srdcí vstoupí Kristus, ta bouře uvnitř nás přestane a my jsme doma. Když v nás bude přebývat Duch Kristův, potom nastanou stejné věci. Budeme dělat lepší dílo než tito učedníci.

J 7:37-39 (MPCZ) A v poslední, veliký den toho svátku Ježíš stál a zvolal, pravě: Žizní-li kdo, nechť přichází ke mně a pije. Kdo věří ve mne - **jak řeklo Písmo: Z jeho útrobu potečou řeky živé vody. To pak řekl o Duchu, jehož ti, kdo v něho věřili, měli dostat;** Duch totiž ještě nebyl, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.

Čtení Bible v novém rámci

Když je Boží lid naplněn Jeho Duchem, země bude s nimi v pokoji. Když kráčeji v Jeho přikázáních, stávají se stromy zasazenými u řeky. V tomto světle vidíme vztah mezi příčinami a následky, které jsme předtím neviděli.

Mt 24:7 Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech.

Skutečnost, že národy povstávají proti sobě v hněvu, způsobuje hladomor, mor a zemětřesení. Přírodní katastrofy nejsou náhodné události, ale spíše jsou přímo spojené s činnostmi člověka.

Větry a zemětřesení a bouře nejsou rozmarná vypuknutí neregulovaných mechanických sil. Celá příroda je v plném smyslu pod kontrolou fyzikálního zákona. Je to projev vyšší vůle. "On ve Svých pěstech drží větry," "On shromažďuje vody v dutině Svých rukou;" "On si dělá z oblaků Své vozy;" "Pán sedí nad potopou; ano, Pán sedí, král navždy." Nedovolte, aby lidská moudrost sesadila z trůnu a vzdorovala velkému Panovníkovi vesmíru. "Ten, kdo stvořil svět a všechno, co je v něm." On je udržovatelem. Celá příroda není nic, než fungování zákonů, které On vytvořil, je to projev Jeho svrchované vůle. --Ms 10, 1906. {3MR 342.2}

Je to úžasná a velkolepá skutečnost, že v Božích zákonech v přírodě, důsledek následuje příčinu s neomylnou jistotou. Zasetá semena vyprodukují ovoce svého druhu. Tak je to i s lidskou povahou. Ten, kdo seje na tělo, z těla sklízí zkaženost. Ten, kdo seje na ducha, od ducha sklízí život věčný. Kdyby lidé spatřovali, že oni si vytvářejí svou vlastní sklizeň, to by si pak pečlivěji vybírali, jaké semeno zasejí. --Ms 104, 1898. {3MR 342.3}

Ten hladomor, který přišel na Egypt v dobách Josefa, nebyla náhodná událost, ale přímo souvisela s modlářstvím, válkami a nemorálností a porušováním Božích přikázání. Příběhy potopy, Sodomy a Gomory, morových ran Egypta a mnoho dalších jsou přímo spojeny s panstvím člověka nad zemí a tou zemí, jež prostě jen následuje naprogramované zákony příčiny a důsledku.

V každém okamžiku každého dne dlužíme za naše životy přímluvné službě Ježíši, který vdechuje pokoj na naši neklidnou zemi. Kéž bychom za to mohli být dostatečně vděční a kráčet v Jeho přikázáních a ustanoveních. Kéž bychom byli naplněni Duchem, abychom si mohli podmanit zemi a získat tak zpět své panství v Kristu.

Panství Země Vliv člověka na přírodu

Prokletím za spáchaný hřích bude celá příroda připomínat člověku povahu a následky vzpoury proti Bohu. Když Bůh stvořil člověka, učinil ho vládcem nad zemí a všemi živými tvory. Pokud byl Adam věrný nebi, byla mu podrobena celá příroda. Když se však vzepřel zákonu Božímu, vzbouřili se nižší tvorové proti jeho vládě. Tak Bůh ve svém velkém milosrdenství zjevil lidem svatost svého zákona a ukázal jim na jejich vlastním příkladu, jakému nebezpečí se vystavují, odkloní-li se od něho, byť i jen v nejmenším. PP 59, 60

Adam stával mezi všemi tvory jako král a pokud setrval ve věrnosti k Bohu, uznávala všechna příroda jeho vládu; ale když přestoupil, bylo toto panství ztraceno. Duch vzpoury, do kterého sám vstoupil, se rozšířil po celém zvířecím stvoření. Duch vzpoury, jemuž sám zjednal přístup, se rozšířil na všechno živoucí stvoření, takže nejenom život člověka, ale i přirozenost šelem, lesní stromy, polní byliny (Ed 27) i samotný vzduch, který vdechoval, to vše vyprávělo o smutném poučení z poznání zla. Ed 26.4